

ZÁVĚRY STUDIE

Možnosti zavádění biopotravin do společného stravování

Společné stravování má v České republice bohatou tradici. Jen ve školním stravování je denně zapojeno 1,8 milionu strávníků, dalších zhruba 2,5 milionu strávníků navštěvuje účelová zařízení společného stravování mimo školní sektor. Společné stravování, vedle primární úlohy nasycit strávníky, má vzhledem ke svému rozsahu i nezanedbatelné zdravotní či environmentální přesahy. Implementace biopotravin do veřejného stravování posiluje jeho udržitelnost, avšak v ČR je doposud realizována pouze okrajově. Mezi hlavní překážky rozšíření biopotravin v účelových zařízeních společného stravování patří:

- ▶ Nedostatečná podpora k zavádění biopotravin na vrcholné úrovni.
- ▶ Nedostatečná osobní informovanost o principech udržitelného života a s tím spojená řada nepřesností a omylů ohledně kvality, ceny, dostupnosti biopotravin.
- ▶ Malá angažovanost vedoucích stravovacích zařízení při zavádění bioprodukce z důvodů vyšší administrativní zátěže při zpracování běžné agendy, vyhýbání se konfliktům.
- ▶ Nedostatečná komunikace vlivem nedostatku funkčních nástrojů pro propojení zemědělců s jídelnami. Zúčastněným stranám chybí informace, zpětná vazba, analýzy tržních efektů.
- ▶ Omezení rozhodování v rámci výběrových řízení na cenové kritérium.
- ▶ Malá pružnost dodavatelů (nedostatečná pravidelnost dodávek, úzký sortiment, množství...)
- ▶ Nedostatečná infrastruktura (skladovací prostory, zpracovatelské kapacity...)
- ▶ Nízký rozpočet na jednu porci.
- ▶ Technické, organizační a hygienické aspekty.
- ▶ Nedostatečný objem domácí bio produkce.

Procentuální nárůst výdajů za potravinové suroviny při zařazení různých podílů biopotravin

Zařazené biopotraviny	Podíl biopotravin (%)			
	2	5	10	20
brambory	0,18	0,44	0,90	1,77
ovoce, zelenina, brambory	0,35	0,88	1,76	3,52
hovězí maso, mléko, ovoce, zelenina, brambory	0,43	1,11	2,15	4,30

Tyto bariéry se daří postupně snižovat a odbourávat. Například cenový faktor, je při zavádění biopotravin v účelových zařízeních společného stravování při správném nastavení takřka nepodstatný. V rámci modelového příkladu zavádění různých hladin biopotravin do velkého nemocničního zařízení s 5 000 strávníky denně dochází k zvýšení výdajů na potravinové suroviny o desetiny procent až nižší jednotky procent, v závislosti na zvolené hladině zařazení bioproduktů (2–20%). Nejsnáze dosažitelný scénář u takového zařízení (2% podíl BIO vytvořený zařazením v průměru 34 kg brambor v biokvalitě denně) pak reálně znamená zvýšení denních nákladů na potravinové suroviny o přibližně 550 Kč (méně než 0,2 %). Scénář 20 % bio se zařazením hovězího masa, mléka, ovoce, zeleniny a brambor pak znamená navýšení výdajů na potravinové suroviny o méně než 5 % denně.